

Να κάνουμε αγώνα για να αφαιρέσουμε το προσωπείο μας, αλλιώς το αφαιρεί ο Θεός!

/ [Ορθόδοξες Προβολές](#)

—Γέροντα, είναι χαρακτηριστικό νομίζω ότι ενώ ο τελώνης έδειξε τόν πραγματικό του έαυτό, ο Φαρισαίος, εκτός των άλλων, φοροῦσε προσωπεῖο. Καί βέβαια ὄχι μόνο αὐτός.

—Εἶναι ἀλήθεια ὅτι πολλές φορές φοροῦμε ὅλοι προσωπεῖο. Λίγο-πολύ ὅλοι ἔχουμε ἀπό ἓνα προσωπεῖο. Ἄλλοι εἴμαστε καί ἄλλοι ἐμφανιζόμαστε. Καί πρέπει νά γίνεται ἓνας ἀγώνας νά ἀφαιρῇται τό προσωπεῖο, διότι ὅταν δέν τό ἀφαιροῦμε ἐμεῖς, μάς τό ἀφαιρεῖ ὁ Θεός. Καί πολλές φορές μάς τό ἀφαιρεῖ κατά τρόπο συγκλονιστικό.

Νά προσέχουμε νά μή φαινώμαστε ἀλλοιωτικοί ἀπ’ ὅ,τι εἴμαστε. Προπάντων μερικοί ἀπό μάς τούς εὐσεβεῖς, κληρικούς καί λαϊκούς, πού ἔχουμε μία ἀγιοφάνεια, μία εὐσεβοφάνεια, στό περιβάλλον μας. Βέβαια, ὄχι στό στενό περιβάλλον μας· ἐκεῖ μάς ξέρουν.

Οἱ γυναῖκες ξέρουν τούς ἄνδρες, οἱ ἄνδρες τίς γυναῖκες, τά παιδιά τούς γονεῖς, οἱ γονεῖς τά παιδιά. Ἔλεγαν παληά ὅτι «τή χειρότερη γνώμη γιά τό Βασιλιά τήν ἔχουν οἱ θαλαμηπόλοι του», διότι αὐτοί ξέρουν τίς ἀδυναμίες του, ξέρουν καί τά ἐλαττώματά του. Ἐνῶ ὁ πολὺς κόσμος τόν βλέπει μέσα στήν αἴγλη τοῦ κάθε Βασιλέα. Κάθε ἀνώτατο ἄρχοντα, ἐκκλησιαστικό, πολιτικό, πνευματικό, δικαστικό, κοινωνικό, γενικά ὅτιδήποτε, τόν βλέπουν ἀπό μακριά, ἀπό ἀπόστασι καί δέν

βλέπουν τά επί μέρους.

Λοιπόν, στό ἄμεσο περιβάλλον μας δέν εἶναι εὐκόλο νά κρυφτοῦμε. Δέν μπορούμε ἐκεῖ νά ἔχουμε προσωπεῖο. Πέφτει ἐκεῖ τό προσωπεῖο. Ἀλλά στό ἀπώτερο περιβάλλον ἐκεῖ πάντοτε φορᾶμε προσωπεῖο. Νά προσπαθοῦμε νά μήν τό φορᾶμε αὐτό τό προσωπεῖο καί νά φαινώμαστε ποιοί πραγματικά εἴμαστε. Διότι, ἐπαναλαμβάνω, πολλές φορές τό προσωπεῖο τό ἀφαιρεῖ ὁ Θεός. Καί τότε φαινόμεστε μέ ὅλη τή γυμνότητά μας, πόσο ἄθλιοι καί ἐλεεινοί εἴμαστε. Νά μή φοροῦμε προσωπεῖο. Νά μή δείχνουμε εὐσεβοφάνεια καί ἁγιοφάνεια. Αὐτοί πού εἴμαστε, αὐτοί νά φαινώμαστε.

—Εἶναι προτιμότερο νά εἴμαστε εἰλικρινεῖς, ἔστω καί ἂν θά γίνουμε δυσάρεστοι στούς ἄλλους καί ἐκνευρισθοῦμε ἢ νά χρησιμοποιήσουμε μάσκα γιά νά φανοῦμε εὐγενεῖς χωρίς νά εἴμαστε;

—Υπάρχει ἓνας τρόπος μέ τόν ὁποῖο μπορούμε νά εἴμαστε εἰλικρινεῖς χωρίς νά εἴμαστε ὡμοί. Καί ὄχι νά φοροῦμε μάσκα. Πολλοί παρεξηγοῦν τήν εἰλικρίνεια καί νομίζουν ὅτι εἰλικρίνεια εἶναι νά λές τά πάντα εὐκαίρως-ἀκαίρως ἔστω καί ἂν προσβάλλης τόν ἄλλο χωρίς λόγο. Τό «λέω τήν ἀλήθεια» δέν σημαίνει ὅτι λέω ὅτιδήποτε ξέρω εἴτε χρειάζεται εἴτε δέν χρειάζεται νά τό πῶ. Ὅχι. Αὐτό εἶναι ἔλλειψι συνέσεως.

Συγχωρεῖστε μου ἓνα ἀνέκδοτο. Κάποτε, λέει, ὁ Χότζας μάλωνε μέ τή γυναῖκα του καί ἡ γυναῖκα του ἀποφάσισε νά πάη στόν κατῆ καί νά ζητήση διαζύγιο. Πῆγε. Λέει: «Τί παράπονο ἔχεις ἀπό τόν ἄνδρα σου;».

«Κατῆ μου, λέει ὅλες τίς ἀλήθειες».

Λέει, «αὐτό εἶναι προσόν, εἶναι μεγάλο πράγμα, ἀρετή, νά λέη ὅλες τίς ἀλήθειες!». «Μά εἶναι ἀνυπόφορος. Δέν χρειάζεται νά τίς λέη ὅλες. Εἶναι καί μερικές πού δέν εἶναι ἀπαραίτητο».

«Μά εἶσαι καλά; Λέει τίς ἀλήθειες ὁ ἄνδρας σου καί εἶναι ἀνυπόφορος;».

«Κατῆ μου, εἶναι ἀνυπόφορος, σοῦ λέω, καί σέ μένα καί στούς ἄλλους».

«Δέν μπορῶ», λέει, «νά σοῦ δώσω διαζύγιο γι' αὐτό τό λόγο».

«Μά εἶναι ἀνυπόφορος!».

«Δέν μπορῶ νά σοῦ δώσω.

Ἐν πάσῃ περιπτώσει, ἀφοῦ ἐπιμένεις, ἐλᾶτε αὔριο ἐδῶ νά σᾶς δῶ καί τούς δύο». Πάει τήν ἄλλη μέρα ἡ γυναῖκα μέ τό Χότζα. Ὅταν μπῆκαν μέσα, κάνει ἓνα τεμενά ὁ χότζας, «Προσκυνῶ, κατῆ μου, μονόφθαλμε». Ὁ κατῆς ἦταν μονόφθαλμος, ἀλλά δέν ὑπῆρχε λόγος νά τοῦ πῇ: «Προσκυνῶ, κατῆ μου, μονόφθαλμε». Ἀλήθεια ἦταν, ἀλλά δέν χρειαζόταν νά λεχθῇ αὕτη ἡ ἀλήθεια. Ὁ μύθος, τό ἀνέκδοτο, δηλώνει πολλά.

Λοιπόν, δέν σημαίνει ὅτι ἂν δοῦμε στό δρόμο ἕναν ἄνθρωπο καί εἶναι στραβός, νά τοῦ ποῦμε «καλημέρα, στραβέ». «Καλημέρα, ἀγαπητέ μου». «Καλημέρα, κύριε». «Καλημέρα, ἄνθρωπέ μου». Λοιπόν, νά ξεχωρίζουμε τά πράγματα. Πολλές φορές νομίζουμε ὅτι εἰλικρίνεια εἶναι νά βρίζουμε τόν ἄλλο, ἢ νά τοῦ λέμε κάποιο ἐλάττωμα, τό ὁποῖο ἔχει. Δέν εἶναι αὐτό θέμα εἰλικρινείας.

Ἀλλά νά μήν ὑποκριθοῦμε. Ἄλλο τό ἕνα, ἄλλο τό ἄλλο. Λοιπόν, εἰλικρινεῖς μέν καί χωρίς μάσκα, ἀλλά ὅχι ποτέ ὑβριστές, ἢ προσβλητικοί ἐναντίον τῶν ἄλλων. Κι ὅταν ἔλθῃ μία διαφωνία, κάτι, ἐκεῖ θά διαχωρίσουμε τή θέσι μας καί θά ποῦμε: «Ἐγώ διαφωνῶ σ' αὐτό τό πράγμα».

Αρχιμ. Επιφανίου Θεοδωροπούλου (επιμ. Αρχιμ. Ιωάννου Κωστώφ),

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗ ΖΩΗ, Εκδόσεις Ἅγιος Ιωάννης ὁ Δαμασκηνός, Σταμάτα 2019